

Nazwa przedmiotu	Mikroekonomia zaawansowana - cz. 1
Kod przedmiotu	2400-ZM1MIZ1
Profil studiów	ogólnoakademicki
Stopień studiów	drugi
Kierunek studiów	Ekonomia
Specjalność (jeśli dotyczy)	Ekonomia Przedsiębiorczości
Forma studiów	studia niestacjonarne zaoczne
Rok studiów	I
Semestr	zimowy
Liczba godzin	24
Forma/typ zajęć	konwersatorium
Punkty ECTS	5
Rodzaj przedmiotu (przedmiot obowiązkowy / kierunkowy do wyboru / fakultatywny / seminarium)	obowiązkowy
Sposób realizacji przedmiotu (stacjonarny / zdalny / kurs internetowy / kurs realizowany metodą blended learning)	Zajęcia stacjonarne w formie konwersatorium, z dodatkowymi formami aktywizacji studentów. Pomiędzy spotkaniami studenci realizują krótkie prace własne powiązane z tematyką zajęć (np. mini-eksperymenty/ankiety, krótkie zadania analityczne, przygotowanie materiału do dyskusji). Podczas zajęć: doświadczenie (eksperyment/symulacja), wykład oraz wspólna analiza wyników w odniesieniu do teorii mikroekonomicznej.
Język wykładowy	polski
Wymagania formalne	Zaliczenie przedmiotu „Podstawy Mikroekonomii” (lub równoważnego).
Założenia wstępne	Kurs nie powtarza teorii mikroekonomii w wersji podstawowej/średniozaawansowanej – zakłada jej znajomość i wykorzystuje ją jako narzędzie interpretacji wyników eksperymentów i symulacji. Wymagana jest gotowość do pracy z danymi oraz podstawowe kompetencje pracy z komputerem.
Skrócony opis przedmiotu	Celem zajęć jest przedstawienie nowego podejścia do analizy mikroekonomicznej opartego na metodach eksperymentalnych i obliczeniowych. Podczas zajęć studenci uczestniczą w eksperymentach i symulacjach, a następnie konfrontują wyniki z teorią ekonomiczną. W części 1 kurs skupia się na poziomie decyzji jednostki (wybór konsumenta) oraz na zbudowaniu warsztatu potrzebnego do testowania modeli na danych: formułowaniu hipotez, interpretacji wyników oraz replikacji analiz.
Treści kształcenia dla przedmiotu	Treści kształcenia obejmują dwa bloki tematyczne. W każdym bloku zajęcia mają stałą strukturę: (1) część doświadczalna (eksperyment lub symulacja), (2) część analityczna (interpretacja wyników w języku mikroekonomii, weryfikacja założeń i dyskusja implikacji). Celem jest przejście od „modelu jako opisu” do „modelu jako narzędzia testowanego na danych” oraz wypracowanie umiejętności replikacji wyników. Blok 1. Przegląd kursu i warsztat eksperymentalno-obliczeniowy Zakres: – wprowadzenie do mikroekonomii eksperymentalnej i obliczeniowej jako sposobu testowania teorii i analizy rzeczywistych problemów;

	– zasady pracy na danych z eksperymentów/symulacji: jak formułować hipotezy, jak porównywać predykcje modelu z obserwacjami, jak wyciągać wnioski; – minimalny warsztat narzędziowy do replikacji: R (CRAN) do porządkowania danych i podstawowych analiz, Maxima do sprawdzania zależności i rachunku, NetLogo do uruchamiania i modyfikowania prostych symulacji zachowań i interakcji. Blok 2. Wybrane zagadnienia z teorii wyboru konsumenta — konfrontacja modeli z zachowaniami. Zakres: – racjonalność i Standardowy Model Ekonomiczny (SME): przewidywania modelu i warunki ich sensowności; – krytyka behawioralna oraz „ekologiczna racjonalność” Vernona Smitha: kiedy odchylenia od modelu są błędem, a kiedy reakcją na instytucje, informację i kontekst; – wybór międzyokresowy (ujęcie finansowe i behawioralne): dyskontowanie, samokontrola i konsekwencje dla dobrobytu; – niepewność i ryzyko: postrzeganie ryzyka, awersja do ryzyka oraz różnice między deklaracją a zachowaniem w zadaniu decyzyjnym; – ergodyczność procesów ekonomicznych: rola czasu w ocenie dobrobytu i interpretacji danych (średnie „po czasie” vs „po populacji”).
Przedmiotowe efekty uczenia się	Po ukończeniu przedmiotu, student: W ZAKRESIE WIEDZY: - zna i rozumie, jak metody eksperymentalne i obliczeniowe wspierają analizę mikroekonomiczną i testowanie teorii; - zna i rozumie rolę instytucji oraz kontekstu społeczno-kulturowego w interpretacji zachowań ekonomicznych; - zna i rozumie podstawowe narzędzia informatyczne używane do replikacji eksperymentów i symulacji (R/CRAN, Maxima, NetLogo). W ZAKRESIE UMIEJĘTNOŚCI: - potrafi krytycznie analizować teksty i argumenty ekonomiczne oraz konfrontować je z danymi; - potrafi wykorzystać dane z eksperymentów/symulacji do wnioskowania i prezentacji wyników; - potrafi formułować logiczne, spójne wnioski i rekomendacje na podstawie wyników empirycznych. W ZAKRESIE KOMPETENCJI: - wykazuje krytyczne podejście do prostych narracji ekonomicznych i dąży do racjonalnego wyjaśniania zjawisk; - jest gotów do samodzielnego uczenia się poprzez replikację analiz, dyskusję i weryfikację hipotez.
Powiązanie efektów przedmiotowych z efektami kierunkowymi/specjalnościowymi (oznaczonymi kodami z programu nauczania)	kierunek Ekonomia: K_W01 K_W02 K_W03 K_W05 K_W06 K_U02 K_U03 K_U05 K_U06 K_U07 K_U08 K_K01 K_K02 K_K03
Nakład pracy studenta	Szacunkowy nakład pracy studenta: 5ECTS x 25h = 125h (K) - godziny kontaktowe (S) - godziny pracy samodzielnej zajęcia: 24h (K) 0h (S) egzamin: 3h (K) 0h (S)

	konsultacje: 5h (K) 0h (S) przygotowanie do zajęć: 0h (K) 38h (S) samodzielna analiza wyników i praca bieżąca: 0h (K) 25h (S) przygotowanie do zaliczenia: 0h (K) 30h (S) Razem: 32h (K) + 93h (S) = 125h
Metody i kryteria oceniania	Uzyskanie zaliczenia przedmiotu wymaga: 1. egzaminu pisemnego „open everything” (maks. 100 pkt), 2. aktywności i pracy bieżącej (maks. 20 pkt; udział w dyskusji/analizie wyników, krótkie zadania), 3. uzyskania minimum 51 pkt łącznie. 4. Skala ocen: 2.0 < 51; 3.0: 51–60; 3.5: 61–70; 4.0: 71–80; 4.5: 81–90; 5.0: 91–100.
Literatura	– Varian, H. R. (2014). Intermediate Microeconomics: A Modern Approach (9th International Student Edition). W. W. Norton. – Varian, H. R. (2016). Microeconomic Analysis. W. W. Norton. Uzupełniająca: – Kreps, D. (1990). A Course in Microeconomic Theory. Princeton University Press. – Chiang, A. C. (1984). Fundamental Methods of Mathematical Economics. McGraw-Hill. – Artykuły wskazywane przez prowadzącego (dobierane do tematów eksperymentów/symulacji).
Metody dydaktyczne	W ramach kursu wykorzystywane są krótkie badania ad hoc (ankiety/mini-eksperymenty) jako narzędzie aktywizacji. Studenci uczestniczą w nich przed zajęciami, często bez pełnej informacji o celu badania. Krótco po badaniu otrzymują informację, że jego wyniki zostaną użyte do analizy modeli mikroekonomicznych, oraz zachętę do refleksji: czy ich decyzje były zgodne z teorią, optymalne lub skuteczne, oraz jak mogą wpływać na dobrobyt innych. W ten sposób powstaje luka informacyjna (poczucie braku wiedzy o własnych decyzjach), która staje się źródłem ciekawości naukowej uruchamianej podczas zajęć i/lub pogłębianej samodzielnie przez studentów.
Oprogramowanie	R (CRAN), Maxima, NetLogo. Labsee.com (oraz podstawowe narzędzia do pracy z danymi/plikami: arkusz kalkulacyjny, edytor tekstu).